

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 189/2024
19.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у поступку за трајно одузимање имовине окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена употреба туђег пословног имена и друге посебне ознаке робе или услуга из члана 238. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Стефана Јокића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Панчеву 6 Тои. 1/22 од 09.05.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж-Тои 2/23 од 06.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.03.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стефана Јокића поднет против против правноснажних решења Основног суда у Панчеву 6 Тои. 1/22 од 09.05.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж-Тои 2/23 од 06.11.2023. године у односу на повреду закона из члана 441. став 3. Законика о кривичном поступку у вези члана 2. тачка 5. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву 6 Тои. 1/22 од 09.05.2023. године, у ставу I изреке, усвојен је захтев за одузимање имовине Основног јавног тужилаштва у Панчеву Оик бр. 1/22 од 20.06.2022. године, па су од окривљеног АА трајно одузета новчана средства на динарском рачуну у ... банци а.д. Београд бр. .... са салдом на дан 02.06.2022. године у износу од 99.050,29 динара, ефективна девизна средства и то 843.400 евра, 62.100 CHF, 33.000 мађарских форинти, ефективна динарска средства и то 154.320,00 динара, која су динарска и девизна средства положена на подрачун Вишег суда у Панчеву, а одузетом имовином ће до правноснажног окончања поступка за трајно одузимање имовине управљати Дирекција за управљање одузетом имовином Републике Србије. У ставу II изреке, решења одбијен је као неоснован захтев за трајно

одузимање имовине Основног јавног тужилаштва у Панчеву Оик бр. 1/22 од 20.06.2022. године од повезаног трећег лица ББ.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж-Тои 2/23 од 06.11.2023. године одбијене су као неосноване жалба Јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву и заједничка жалба браниоца осуђеног АА, адвоката Боривоја Боровића, адвоката Ирине Боровић Муњић и адвоката Огњена Радића изјављене против решења Основног суда у Панчеву 6 Тои. 1/22 од 09.05.2023. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Стефан Јокић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитост, побијана решења укине и списе предмета врати суду на поновни поступак и одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), доставио Врховном јавном тужиоцу, Врховни суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 441. став 3. Законика о кривичном поступку у вези члана 2. тачка 5. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, док је у преосталом делу захтев за заштиту законитости недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 38. став 7. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, јер тужилаштво није доказало да постоје разлози који оправдавају трајно одузимање имовине, те иако је у пресуди којом је окривљени АА оглашен кривим за кривично дело из члана 238. став 3. Кривичног законика (КЗ) наведено да прибављена противправна имовинска корист прелази износ од 1.500.000,00 динара, није утврђен каузални однос између кривичног дела из члана 238. став 3. КЗ и имовине која је трајно одузета побијаним решењима, а осим тога потпуно су занемарени искази сведока и окривљеног који су детаљно објаснили порекло новца, те су по наводима браниоца наведене одлуке суда погрешне.

Изнети наводи браниоца окривљеног, којима суштински указује на повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, су по налажењу Врховног суда неосновани.

Наиме, одредбом члана 2. тачка 5. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано је да се одредбе тог закона између осталог примењују и за кривична дела против привреде и то за кривично дело из члана 238. став 3. Кривичног законика. Одредбом члана 3. тачка 2, 4. и 5. истог закона, прописано је да се имовином проистеклом из кривичног дела сматра имовина власника која је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима, а да се власником сматрају окривљени, окривљени сарадник, оставилац, правни следбеник или треће лице и да се окривљеним

сматра осумњичени, лице против кога је кривични поступак покренут или осуђен за кривично дело из члана 2. истог закона.

Из цитираних законских одредби јасно произилази да имовина проистекла из кривичног дела не мора бити доведена у везу са конкретном радњом кривичног дела за коју је власник имовине осуђен, односно не мора бити прибављена у току извршења кривичног дела, већ је довољно да постоји очигледна несразмера између вредности имовине чији је власник осуђени и његових законитих прихода. Претпоставка о криминалном пореклу имовине, која је предмет одузимања, сама по себи протиче из чињенице да је окривљени АА осуђен за кривично дело из члана 2. тачка 5. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, а окривљени није доказао да је имовину стекао законитим приходима, при чему је без значаја околност када је имовина стечена и да ли је имовина стечена у вези са извршењем кривичног дела за које је окривљени у овом поступку оглашен кривим и осуђен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као неоснован.

Преосталим делом поднетог захтева за заштиту законитости у којем бранилац наводи да је суд приликом доношења одлуке потпуно занемарио исказе сведока и окривљеног који су детаљно објаснили порекло новца и указали на чињеницу да новац не припада окривљеном, да је деда окривљеног још пре рата продао земљу за износ од 200.000 марака, да су пашњаци и шуме продати ВВ за износ од око 150.000 марака, да је сав новац отац окривљеног донео у Републику Србију након рата, да је очева тетка њиховој породици дала новчану помоћ у износу од 500.000 евра, да је друга тетка поклонила његовој породици 30.000 евра, да је његова породица пре рата имала уштеђевину од преко 250.000 евра... а којим свим наводима бранилац указује да је у побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је у овом делу Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић